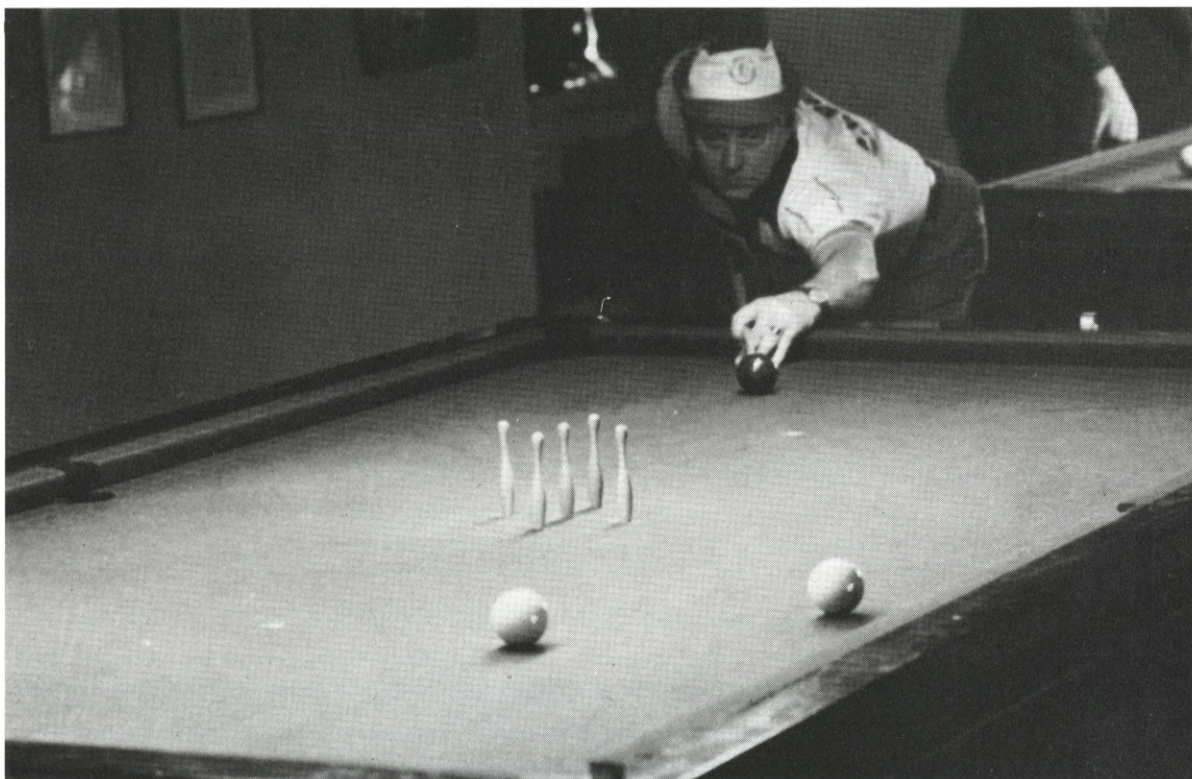

FIRMAIDRÆT

MEDLEMSBLAD FOR DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Det hårde vintervejr, der satte ind i midten af marts måned, var ved at skabe problemer for Dansk Firmaidrætsforbunds landsstævner, hvoraf der afvikledes 3 i week-enden 18.-19. marts. Billedet herover er fra billardstævnet, der holdtes i Randers. De øvrige stævner den weekend fandt sted i Viborg og Ålborg, og der kan læses mere om dem inde i bladet.

4 APRIL 1978 · 21. ÅRGANG

**DANSK
FIRMAIDRÆTSFORBUND**

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92

Eksp.: Mandag–fredag 9–16

Generalsekretær:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg
Tlf. (09) 21 17 98

Styrelsen

Formand:

Karl Randrup,
Sjællandsgade 48, 6700 Esbjerg
Tlf. (05) 12 71 45

1. Næstformand:

Tage Carlsen, Heboltoft 12,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

2. Næstformand:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

Kaj Christensen, Svalevej 34,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Alfred Petersen, Bregnevej 7^A,
5220 Odense SØ
Tlf. (09) 13 79 22

FIRMAIDRÆT

Redaktion

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (02) 90 13 35

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykergården a-s,
Struer

Udgivet i 8.800 eksemplarer

Indhold

Det skriger mod himlen	3
Ollerup – København, men ikke retur	4
Mål på idrætsbaner	4
383 skytter deltog i hjemmebaneskydningen	5
Enestående gave til Sønderborg Firma Sport	6
Lytterundersøgelse fra Danmarks Radio. Bente Dahl	7
Idrætten og Samfundet	8
Vi har noget at se frem til	12
Glimt fra hele landet	
Landsstævne i billard i Randers	13
Omkring 1.000 deltagere i landsstævnet i Viborg	14
Overvejende tilfredshed med de aktives udelukkelse	16
Vintervejret gav forsinkelser i Ålborg	17
Min læge har anbefalet mig at blive ved	19
Set bag fra	20

FIRMAIDRÆT

udkommer 10 gange om året.
Udsendes til sammenslutningerne
ca. den 20. i hver måned,
undtagen juli og december.
Stof, der ønskes optaget
i et nr. af bladet,
må være redaktøren i hænde
senest den 1. i samme måned.

Det skriger mod himlen

Egentlig utroligt, at Fremskridtspartiet ikke fik et bedre valg i Fredericia, end tilfældet var. En af partiets fornemste opgaver er at indskrænke embedsmandsvældet, og noget kunne tyde på, at der måtte være god grobund for partiets tanker i den jydsk fæstningsby. Det er naturligvis »skattesagen«, der tænkes på.

Den samlede danske idræt modtager hvert år tilskud på omkring ½ milliard kroner. Hovedorganisationernes tilskud kommer fra overskuddet i Dansk Tipstjeneste, hvorfra der til idrætsformål blev udloddet omkring 83 millioner kroner i 1977. Resten, som er tilskud fra det offentlige til amtsorganisationer og lokale klubber, kommer altså fra skatteydernes lommer igennem amter og kommuner.

Man har vel lov at gå ud fra, at de politikere, der har afgørelsen, når udlodningen sker i amter og kommuner, bevilger de meget store beløb, der er tale om, fordi de kan se samfundets fordel i det kæmpearbejde, der ydes af idrættens ledere i deres fritid – og uden egentlig betaling. Der er naturligvis heller ingen grund til at hidse sig op over, at de samme politikere gerne vil have et indblik i, hvordan tilskuddene anvendes. Det er deres helt naturlige ret – og pligt. Men det kan gøres på flere måder.

Den mest effektive måde er nok at lade deres embedsmænd tage sig af den side af sagen. Altså med andre ord: skattevæsenet. Der er nu ikke nogen kendte eksempler på, at man fra politikernes side har pålagt embedsmændene en sådan kontrol. Men så findes der embedsmænd, der af egen drift kan tage problemet op. I Fredericia.

Nu skal kommunens idrætsklubber pludselig til at afgive regnskaber over ikke alene udbetalte kørepenge o. lign. til trænere og VM-spillere, men også over udbetalt godtgørelse for udgifter, som en lang række ledere eller andre interesserede har fået dækket, f. eks. for vask af spilledragter, traktementer under møder i private hjem eller for transport af spillere til kampe udenbys. Mødre, der har vasket holdenes spilledragter, når deres håbefulde poder har været ude at spille, og har fået en rimelig betaling for det, vil nu blive beskattet af godtgørelsesbeløbet, hvis de da ikke lige frem kan dokumentere de udgifter, de har haft i forbindelse med hjælpen.

Og det er det, der skriger mod himlen. Vi har ikke noget imod en kontrol af stjernernes kørepenge m. m., for vi skal ikke have nogen professionalisme ind ad bagdøren i form af uberettigede udgiftsdækninger eller lignende. Men at forlange udførlige regnskaber for hver krone, en forenings kasserer har udbetalt i godtgørelse for vask eller transport med efterfølgende ligningsmæssig kontrol og beskatning hos modtagerne, vil kvæle ethvert initiativ hos frivillige ledere og enhver interesse hos forældre eller andre for at hjælpe de betrængte klubber.

Nu kunne man selvfølgelig tænke sig, at den aktion, skattevæsenet i Fredericia har sat i gang, ikke er »hjemmestrikket«, og at skattefolkene i Fredericia slet ikke er så nidkære, som man gerne vil gøre dem til. Men er aktionen styret fra højere instanser, bliver det først rigtig slemt, for så er tanken naturligvis at udvide den. Det vil vi dog på det kraftigste advare imod.

Er der tanker om en generel aktion mod idrætsklubberne, er det vor fornemmelse, at udviklingen vil bide sig selv i halen. Det frivillige initiativ vil nok blive kvalt – og så er situationen katastrofal – men vi tror så-

Fortsættes. Blad venligst om til side 6

Ollerup-København - men ikke retur

Nu skal Idrætsmærkets 8 km gangprøve gøres populær. 55 foreninger med i et arrangement, hvor der marcheres i etaper à 8 km fra Ollerup til København.

Den strækning vil i hundredevis af idrætsfolk og motionister gå i weekenden den 29.-30. april – vel at mærke i etaper af 8 km.

Ideen til dette »stafetløb« er fostret af Idrætsmærket, nærmere betegnet af Idrætsmærkets sekretær, Bertel Kruse, der også har stået for den praktiske tilrettelægning.

Overalt er ideen blevet modtaget med begejstring og ikke mindre end 55 foreninger, politi, militær og hjemmeværn er med i arrangementet. I 1977 tog disse foreninger over 2000 idrætsmærker.

Udgangspunktet er Gymnastikhøjskolen i Ollerup, hvor eleverne starter på »stafetløbet« lørdag morgen kl. 8,00. Derefter går det ad snoede veje, mellem levende hegn, hvor nye deltagere fra Svendborg og Odense amter for hver 8 km overtager depechen, indtil man når Nyborg.

IDRÆTSMÆRKET

er et samvirke af Dansk Idræts-Forbund, De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, De Danske Gymnastik og Ungdomsforeninger og Forsvaret.

Idrætsmærket kan desuden erhverves gennem Dansk Firmaidrætsforbund.

Så er 64 km tilbagelagt. I Nyborg ligger marinehjemmeværnet klar til at føre depechen over Storebælt – og så står man i Korsør parat til at fortsætte mod København. Også på strækningen over Sjælland undgår man hovedveje, og med foreninger og forsvar fra Sorø og Roskilde amter vil man i løbet af søndagen nærme sig det storkøbenhavnske område, hvor københavnske foreninger står klar til at bringe depechen de sidste kilometre til Østerport Station, hvor den afleveres til Idrætsmærkets formand søndag sent på eftermiddagen.

Ideen med det hele er at få så mange som muligt ud at gå, at gøre Idrætsmærkets 8 km gang populær, at skabe PR omkring Idrætsmærket og at lade dette »stafetløb« være en appetitvækker for mange til at fortsætte med idrætsmærkearbejdet.

Og har man gået de 8 km inden for den tid, som Idrætsmærkets udholdenhedsprøve foreskriver, har man bestået prøven og kan fortsætte med de andre prøver til Idrætsmærket og bevise for sig selv og andre »at man er i god form«.

mål på idrætsbaner

Mål på idrætsbaner

Anlægsudvalget for Idrætsbyggeri under Kommunernes Landsforening og Idrættens Fællesråd har nylig udsendt den viste publikation »Mål på idrætsbaner«, som er en vejledning, der indeholder de mål på idrætsbaner, man kan regne med at skulle bruge her i landet.

Formålet med at udgive vejledningen er at give alle, der beskæftiger sig med idrætsbaners anlæg og benyttelse, en samlet oversigt over de forskellige mål på idrætsbaner.

Inspirationen til denne vejledning er kommet fra Sverige. De mål, som angives i bogen, har været forelagt alle organisationer under Idrættens Fællesråd, der har godkendt alle mål, som er ført a jour indtil 1. november 1977.

Målbogen tænkes ikke alene anvendt ved nybygningen af idrætsbaner, men også ved det daglige arbejde med opkridning o.s.v. Det vil derfor være formålstjenligt, at i hvert fald alle sammenslutninger – måske også de enkelte klubber – anskaffede målbogen.

Bogen koster 40 kr. og kan erhverves ved henvendelse til Dansk Firmaidrætsforbunds kontor.

383 skytter fra Slagelse Firma-Sport deltog i hjemmebaneskydningen

383 skytter deltog i Dansk Firmaidrætsforbunds hjemmebaneskydning, men 4 måtte lide den tort at blive diskvalificeret, fordi de havde afleveret mere end 1 skivesæt. I denne særlige konkurrence gives kun én chance for placering.

Deltagelsen har været mindre end det foregående år, hvor man nåede det hidtil største deltagertal på 432 skytter.

16 ud af forbundets 58 sammen-

slutninger har mønstret skytter i dette års hjemmebaneskydning. Af de 383 skytter var der 78 damer, hvoraf de 20 tog konkurrencen op med mændene i de åbne rækker.

5 af de nævnte 16 sammenslutninger havde ingen damer med. Flest damer var der fra Slagelse, som i øvrigt registrerede det største antal deltagere i det hele taget, nemlig 83. Skydningen har fået godt tag i Slagelse Firma Sports

medlemmer i de forholdsvis få år, den har været på programmet i SFS.

Der stod Næstved på den bedste klasse i den åbne række. *Kuno Jensen* vandt klasse A med en imponerende score på 198 foran *Uffe Poulsen* – sidste års vinder – med 195 points. Også på fjerdepladsen fulgte en Næstved-skytte, nemlig *Palle Møller*. *Kuno Jensen* og *Uffe Poulsen* byttede plads, idet *Kuno Jensen* sidste år var nr. 2. Også *A. H. Juhl*, Kolding, på femtepladsen er en gammel kending i hjemmebaneskydningen – han vandt den for 2 år siden.

I klasse A må det i øvrigt siges, at standarden er ganske god, idet kun 2 af de deltagende 27 skytter i klassen kan rykke ned og skyde i klasse B til næste år.

I damernes klasse A var der skarp kamp om førstepladsen, som gik til *Vera Schmidt*, Vejen, med

De 10 bedst placerede i de 6 klasser blev:

Klasse A	Points	Klasse B	Points	Klasse C	Points
1 Kuno Jensen, Næstved	198	1 John Bjerg, Esbjerg	190	1 K. Christiansen, Haderslev	185
2 Uffe Poulsen, Næstved	195	2 Erik Sørensen, Viborg	190	2 Erik Therkelsen, Vejen	185
3 Jens A. Pedersen, Vojens	194	3 Torben Eisig, Vejen	189	3 Gert Hansen, Næstved	184
4 Palle Møller, Næstved	193	4 Gert Dalsgaard, Århus	188	4 Frank Andersen, Slagelse	184
5 A. H. Juhl, Kolding	193	5 Benny Pedersen, Slagelse	186	5 Poul Jacobsen, Haderslev	183
6 P. Holdensgård, Haderslev	192	6 A. Brodersen, Haderslev	186	6 Anders Petersen, Slagelse	182
7 Lene Andersen, Viborg	191	7 Poul E. Jacobsen, Slagelse	186	7 Erik B. Sørensen, Vejle	182
8 Vald. Nielsen, Haderslev	191	8 Viggo Hedelund, Esbjerg	186	8 Niels Andersen, Viborg	181
9 Hans J. Lund, Haderslev	190	9 H. Stöchel, Grindsted	186	9 Tage Sørensen, Slagelse	181
10 Bent Amtrup, Esbjerg	188	10 Poul Pedersen, Vejle	186	10 Svend E. Jensen, Slagelse	181

Klasse D	Points	Damer – klasse A	Points	Damer – klasse B	Points
1 Jan Larsen, Viborg	184	1 M. Bilstoft, Ringkøbing	198	1 Vera Schmidt, Vejen	198
2 Fin Andersen, Slagelse	181	2 Lene Buckholst, Odense	193	2 M. Christensen, Esbjerg	198
3 Henry Madsen, Haderslev	181	3 Kate Jensen, Esbjerg	192	3 Linda Pedersen, Esbjerg	197
4 Jan Hansen, Sønderborg	180	4 Anni Hedelund, Esbjerg	191	4 Lena Jensen, Slagelse	197
5 Arne Våben, Vejen	180	5 Bodil Nielsen, Grindsted	191	5 H. B. Andersen, Odense	195
6 Keld Jensen, Århus	179	6 I. L. Kjær, Ringkøbing	190	6 Meta Jensen, Ringkøbing	195
7 Karl Friis, Esbjerg	179	7 V. Friedericksen, Vejen	190	7 Britta Jensen, Odense	195
8 Karsten Quist, Vejle	179	8 Marie Nielsen, Ringkøbing	190	8 Solveig Geertsen, Slagelse	194
9 Ebba Nørskov, Viborg	179	9 Inger Clausen, Esbjerg	189	9 B. Jensen, Ringkøbing	194
10 Kim Henning, Haderslev	178	10 Lotte Skaanning, Odense	189	10 Elisabeth Hansen, Varde	194

Det skrigger mod himlen

(fortsat fra side 3)

198 points. Det samme fik dog *Martha Christensen*, Esbjerg, medens nr. 3 og 4, *Linda Pedersen* og *Lena Jensen*, Slagelse, begge skød 197 points. I klasse B hos damerne var *Margit Bilotft* fra Ringkøbing suveræn med 198 points, 5 foran nr. 2.

Det er ikke muligt at bringe samtlige resultater i FIRMA-IDRÆT, men resultatlisten er sendt ud til sammenslutningerne, og er man interesseret i at kende sin nøjagtige placering, kan den ses i skydelokalerne eller rekvireres hos forbundet (adresse på side 2).

Og så til slut lidt statistik:

Følgende sammenslutninger var med i hjemmebaneskydningen med det anførte antal skytter:

Sammenslutng.	Herrer	Damer
Slagelse	69	14
Viborg	41	8
Esbjerg	31	11
Vejen	33	5
Odense	16	12
Ringkøbing	15	10
Haderslev	25	
Varde	13	3
Sønderborg	14	2
Grenå	9	5
Næstved	14	
Grindsted	5	4
Vejle	6	
Korsør	2	3
Århus	4	1
Kolding	4	

mænd ikke meget på, at idrætsaktiviteterne bliver meget færre af den grund. Kommunerne bliver blot nødt til at sørge for lederne – som naturligvis må betales for deres arbejde, som andre pædagoger bliver det. Og det kan sagtens komme til at koste mange flere penge end de småskillinger, man kan få hjem i skat ved en sådan aktion.

Hvis det er en lokal aktion, må vi håbe, at der findes fornuftige politikere andre steder, der vil hviske deres embedsmænd i ørerne, at de skal nøjes med at interessere sig for de lidt større linier – det der kan ende med skattesvig af et sådant

omfang, at det kan betale sig at beskæftige sig med det.

Hvis det er en aktion, man på centralt plan ønsker at gå i gang med, bør idrættens minister hurtigst muligt få en samtale med sin kollega i skatte- og afgiftsministeriet og få ham fra sådan en idé. Jens Kampmann har jo for øvrigt for ikke så længe siden udtalt, at nu burde man tage fat på det mere lønsomme ligningsarbejde, f. eks. overfor virksomhederne, hvor der tilsyneladende er mange penge at hente. Det er der ikke hos idrætsklubberne.

Enestående gave til Sønderborg Firma-Sport

Sønderborg Firma Sport er nu i fuld gang med halbyggeriet i Ulkebøl, og SFS har kunnet glæde sig over stor interesse for byggeriet. Således har Fabrikant Mads Clausens Fond ydet en gave til byggeriet på 100.000 kr. Med gaven fra Fabrikant Mads Clausens Fond, der jo er ejer af Danfoss-koncernen, er byggefonden nået op på 1,3 millioner kroner.

Af andre store gaver til SFS-Hallen skal nævnes Sparekassen Sønderjyllands på 25.000 kr. til indkøb af haluret.

Lytterundersøgelse fra Danmarks Radio

Mellem 350.000 og 400.000 lytter hver dag til pausegymnastikprogrammerne. Mellem 50.000 og 90.000 antages at være aktive pausegymnaster.

Hvor mange gør pausegymnastik i Danmark i dag?

Pausegymnastik er så indlysende en forbedring for folk med alt for ensidige og fastlåste arbejdsstillinger otte timer hver dag, at man forventer pausegymnastiktanken modtaget med begejstring overalt. Det er nok lovlig optimistisk at tro på en sådan modtagelse, men det viser sig heldigvis alligevel, at efterhånden som kendskab til pausegymnastik udbredes, vindes mange tilhængere.

Radioens to faste udsendelser daglig med pausegymnastik har i allerhøjeste grad været med til at gøre pausegymnastik til et kendt begreb. Vi ved nu lidt om, hvor mange der lytter til pausegymnastikken i radioen, idet Observa-instituttet i november foretog en lytterundersøgelse over en del radioprogrammer, hvori pausegymnastikudsendelserne indgik.

Undersøgelsen er gennemført via et landsdækkende, repræsentativt udvalgt panel på i alt 1.337 besvarelser på et udsendt spørgeskema. Dette skema var en slags dagbog over en uges radioprogrammer, hvor der til hvert enkelt program bliver spurgt, om man har lyttet til udsendelsen, enten hele udsendelsen eller dele deraf. Man bliver desuden bedt om en vurdering af programmet: virkelig god, over middel, jævnt god/middel, under middel, dårlig/ringe. Til slut spørges der, om man også lyttede til den forudgående udsendelse eller valgte programmet specielt ud.

Spørgepanelet er sammensat således, at antallet af medlemmer i landets forskellige områder er proportionalt med det totale antal personer i området. Der er desuden ligelig fordeling af personernes køn og alder.

Undersøgelsen var særdeles positiv for pausegymnastikken.

Mellem 350.000 og 400.000 lytter hver dag til disse udsendelser. Det er selvfølgelig klart, at alle disse mennesker ikke er aktive lyttere – en del lader blot radioen køre som baggrundsstøj hele dagen, og en del hører radioavisen lige før pausegymnastikken og lytter derfor med i næste udsendelse.

Man kan imidlertid se af spørgeskemaerne, hvor mange der først åbner for radioen kl. 11,05 eller kl.

Bente Dahl

pause gymnastik

14,05. Tallene svinger en del, men fra 50.000 til 90.000 vælger specielt PG-programmet og må derfor anses for at være aktive. Af de øvrige lyttere anslås der at være mellem 3 og 5 gange så mange passive som aktive.

Langt den overvejende del af de adspurgte vurderede pausegymnastikken som virkelig god til god/middel, og kun ganske få placerede

udsendelserne i den anden ende af vurderingsskalaen.

Alt i alt var lytterundersøgelsen positiv overfor pausegymnastikken og medvirkende til, at programmerne fortsætter i radioen i hvert fald et år til, hvor de eksisterende 94 programmer vil blive genudsendt. De trykte instruktionsark vil sandsynligvis blive samlet og udgivet som bog.

Idrætten og Samfundet

Under denne titel bragte FIRMAIDRÆT i februar-nummeret en gæstebogsartikel af Henning Jensen.

De to artikler har ikke meget med hinanden at gøre.

I denne måned bringes kulturminister Niels Matthiasens tale fra Idrættens Fællesråds konference på Hotel Nyborg Strand om Idrætten og Samfundet.

I konferencen deltog omkring 150 repræsentanter for idrætsorganisationerne, de politiske partier, amter, kommuner samt regeringen med idrættens minister i spidsen.

Når man selv synes, at det at dyrke idræt er en både selvfølgelig og sjov ting, så er den største udfordring næsten at forstå, at det altovervejende flertal af befolkningen tilsyneladende afviser tanken. For kun 17 pct. af befolkningen over 15 år dyrker idræt i foreninger.

På en konference som denne kunne man spørge, hver gang vi fortaber os i tekniske detaljer og løsninger, fordi vi er enige i hovedsagen *fascinationen af idrætten*: Hvor er repræsentanter for de mange, som aldrig er blevet grebet tilstrækkeligt stærkt; hvor er de repræsentanter, som skulle stille alle de spørgsmål, som måske alligevel ville gøre os lidt usikre ind imellem.

Jeg kunne have lyst til at citere idrætsbetænkningen fra 1974. Der står:

»Idrætten er en integreret del af samfundet; den arbejder i samfundet og må derfor også være interesseret i, hvordan samfundet styres, og hvordan dets ressourcer fordeles. Ud fra denne betragtning er det givet, at idræt og politik har en nøje sammenhæng. Idrætsorganisationernes holdning må udspringe af deres formålsparagraf og fremgå af deres deltagelse i debatten om samfundet og ønske om placering i dets kulturliv, karakteriseret ved ordene: Idræt, Kultur, Individ, Samfund, Sundhed, Trivsel. I det omfang, organisationerne ønsker at

fremme dette, må de arbejde politisk i bred forstand. Idrætten må aldrig blive tilknyttet partipolitik, men må arbejde tværpolitisk.«

Siden disse ord blev skrevet – og underskrevet af idrættens organisationer – har tre partier udsendt debatoplæg om deres holdning til idrætten, og dermed bliver der måske bygget bro mellem de aktive og ikke-aktives meninger. Partipolitikken har altså fundet idrætten, noget man kunne forvente var sket forlængst, når man ser på idrættens samfundsmæssige betydning som sundhedsmæssig, social og kulturel faktor sammenholdt med den stigende offentlige involvering i idrættens økonomiske fundament.

Det skal blive interessant i fremtiden at se, hvordan idrættens organisationer vil manøvrere mellem de forskellige partiers idrætspolitiske debatoplæg. Må jeg minde om, at »Idrættens organisering i Danmark oprindelig var udtryk for en præcis politisk formuleret målsætning« for nu igen at citere den grønne betænkning.

Som på de øvrige kulturelle områder tror jeg, man skal gøre sig klart, at samfundets holdning til idrætten naturligvis vil være farvet af den toneangivende politiske filosofi.

I efteråret fremlagde jeg på regeringens vegne en kulturpolitisk redegørelse, som skulle angive det

generelle grundlag for den kulturpolitiske indsats. Meningen var at pege på nogle fundamentale betingelser som forudsætning for at realisere de kulturpolitiske mål, regeringen har sat sig. Og jeg kunne konstatere efter debatten, at der var bred politisk opbakning om regeringens mål.

Bredt formuleret er kulturpolitikens mål »at medvirke til et bedre samfundsmiljø og til fremme af livskvaliteten for det enkelte menneske«. Over for kravene om rationel økonomisk kalkulation bør stilles fordringer om kvalitet, hensyntagen til æstetiske og miljømæssige værdier, trivselsmuligheder og respekt for mennesket.

Vi, der er til stede her, ved, at idrætten – når den er bedst – udgør et væsentligt bidrag til et lands eller et folks kulturliv. Men det kunne være spændende at bruge de alment kulturpolitiske kriterier til en generel vurdering af idrættens position som kulturbevægelse.

4 fundamentale principper

Der er tale om fire fundamentale principper til fremme af kulturpolitikens mål, nemlig kravene om ytringsfrihed, kvalitet, demokrati og decentralisering.

Ytringsfriheden er retten til frit at give udtryk for sine meninger uden censur og uden andre begrænsninger end dem, der følger af straffeloven. Den udgør en livsnerve i demokratiet. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at ytringsfriheden eksisterer som en formel ret, til dels hjemlet i grundloven. Den må sikres ved, at der skabes reelle muligheder for, at den kan udøves. Det fører til, at det offentlige erkender et ansvar for, at et så bredt spekter af anskuelser kommer til udtryk.

På det kulturelle område er det først og fremmest på de kunstneri-

ske områder, der kan opleves for søg på at undertrykke meninger. Ofte giver kunstnere udtryk for anskuelser som virker så udfordrende eller absurde, at det kan være fristende at forsøge at hindre deres videre udbredelse. Jeg tror, at det er vanskeligt at finde eksempler på, at ytringsfriheden knægtes inden for idrætten. Der er her tale om en bevægelse med en stor tolerance over for nye meninger, andre udtryksformer.

Men principielt er det vigtigt at indse, at ytringsfriheden ikke kun knægtes gennem åbenbare forsøg på begrænsninger i enkeltpersoners eller minoriteters ret til at udtrykke sig. Et system som sådan kan rumme en ufrihed eller en træghed, som gør, at meninger aldrig når frem. Der kan være ting, som man ikke ønsker at diskutere eller tage stilling til – i særlig grad i grænseområdet omkring idrættens politiske funktion.

Men mere interessant er det måske at se nærmere på det begreb, jeg kaldte den reelle ytringsfrihed. En bevægelse som idrætten rummer et meget bredt spekter af ideer og udtryk, men det er unægtelig en begrænset del, der præsenteres i massemedierne. Det kan der gives mange gode grunde til. Imidlertid kan det også være udtryk for en vane-tænkning: Man tror, man ved, hvad folk vil have. Konsekvensen er, at idrætsbevægelsen ofte identificeres ved det, der foregår på eliteplan. – Det er jo udstillingsvinduet! Faren er naturligvis, at det brede arbejde ikke modtager den inspiration, det kunne være at lægge tingene frem i en større sammenhæng. Men faren kan også være, at arbejdet i bredden hæmmes, fordi forventningerne til, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert i idrætssituation, er præget af en ganske bestemt model. Den begrænsede

»ytringsfrihed« rummer altså faren for en standardisering af idrætten, som er i modstrid med en kulturbevægelses forudsætning om at gro frem af deltagerens fantasi, medskaben og samarbejde.

Kulturpolitikken bør fremme kvaliteten

Det andet princip er kvalitetskriteriet. Kulturpolitikken bør på alle områder fremme kvaliteten. Kvaliteten kan ganske vist ikke måles eller vejes objektivt, men det er forkert at tro, at kvalitetsbedømmelsen af den grund kun kan bygge på vage fornemmelser og personlige sympatier eller det modsatte.

Også uden for det område, der dækkes af Statens Kunstfond, må kvalitetskravet være afgørende. Men det kan have et andet indhold. Over for amatørvirksomheden vil kvaliteten undertiden kunne ligge nok så meget i selve den kulturelle aktivitet som i de produkter, den resulterer i. Engagement, hensigt og social funktion kan blive bestemmende.

Især på et område som idrætten vil der være stærkt delte meninger om kvalitetskriteriet, fordi det griber dybt ned i diskussionerne om idrættens idéindhold. Idrætten rummer løsningen på en lang række problemer af sundhedsmæssig, social og kulturel art, men for at fastholde betegnelsen kulturbevægelse er det vigtigt at se på sammenhængen mellem idrættens forskellige funktioner.

Det faktum, at idrætten har betydelig tiltrækningskraft, siger ikke i sig selv tilstrækkeligt om kvaliteten af idrættens miljø. De idealer, idrætten officielt vedkender sig, garanterer næppe heller alene en tilsvarende efterlevn i praksis. Men idrætten har som folkebevægelse store muligheder for at præsentere

et livsmønster, som kan berige deltagerne. Sammenlignet med tidligere må idrætten i dag nok snarere siges at være vendt mod opfyldelsen af den enkeltes behov for kropslig udfoldelse end mod forsøg på holdningsdannende påvirkning. Der har i de senere år været en tendens til i første række at betragte idrætten ud fra et sundhedspolitisk sigte, hvilket imidlertid ikke betyder, at idrættens holdningsdannende funktion er neutral, blot at den fremtræder som et biprodukt i stedet for et selvstændigt mål.

Idrætten som folkebevægelse må være en idræt for alle. Idrættens kvalitet i kulturpolitisk forstand må bestå i, at den rummer et engagement i det, der sker i samfundet og mellem mennesker. Et engagement i forsøget på at gøre mennesker aktive og medansvarlige, et engagement i opdragende, pædagogiske og udviklende opgaver over for mennesker.

Lige adgang for alle

Som det tredje princip i regeringens kulturpolitiske oplæg nævnte jeg, at kulturpolitikken yderligere må sikre den demokratiske proces. Der bør stadig arbejdes på en ligelig adgang for alle til at benytte det kulturelle tilbud uanset bopæl og uanset alder og sociale forhold. Særlige indsatser bør også gøres for pensionister og handicappede.

Men ser man på de fritidsundersøgelser, Socialforskningsinstituttet foretager, viser det sig, at langt den overvejende del af befolkningen over 15 år ikke tager aktivt del i idrætten. Kun 29 pct. angiver, at de dyrker idræt eller motion, og kun 17 pct. er tilmeldt en idrætsforening. Af dem, der dyrker idræt, er hovedparten unge. Undersøgelserne viser også, at sandsynligheden for, at folk dyrker idræt, er større, jo højere uddannelse og jo højere

indkomst de har. Idrætten repræsenterer med andre ord i forhold til befolkningen som helhed en række skævheder, som det må være rimeligt at tage stilling til, hvis det fra samfundets side anses for at være værdifuldt, at flest muligt får lejlighed til at dyrke idræt. Man kan konstatere, at som det er i dag, er en lang række befolkningsgrupper underrepræsenteret i idrætten. Kulturelt demokrati opstår imidlertid ikke ved en sådan »demokratisering« af kulturtilbuddene, hvor vigtig den end er. Kulturelt demokrati forudsætter accepten af, at der er grupper i samfundet – lokalt, socialt eller aldersmæssigt bestemte grupper – der har et behov enten for udvikling af deres egen kultur på et andet grundlag end det gængse eller for her igennem at påvirke den herskende kultur.

Enhver kulturform, der skønnes at have betydning – også selv om det er for et mindretal – må have vækst og udfoldelsesmuligheder, så den kan trives og spredes på lige fod med andre former. Opgaven er altså at gøre det muligt for hver kulturform at leve og udvikle sig på sine egne vilkår. Illusionen om en »enhedskultur« er falsk. I en diskussion af idrættens forhold til samfundet er det vigtigt at fastslå, at idræt ikke bare er idræt, at den ikke er en »enhedskultur«, men en sammensat størrelse af mange forskellige interesser – ofte i indbyrdes modstridende interesser.

Ser man på de idrætsaktive, ser man en elite og en bredde – konkurrenceøvere og motionister, børn, unge, voksne og ældre, handicappede og velfungerende, forskellige grupperinger omkring familien og lokale miljøer, forskellige grupperinger omkring forskellige interesser.

Ser man på idrættens organisationer, ser man foreninger, skoler,

fritidsinstitutioner, arbejdspladser, aftenskoler og TRIM.

Ser man på idrættens forskellige discipliner, ser man, at de spænder fra fodbold til svæveflyvning, fra gymnastik til skydning, fra boksning til folkedans, fra skoleridning til faldskærmsudspring.

Ser man på idrættens forskellige funktioner, fremtræder den som en fritidsinteresse, en sundhedsterapi og en underholdningssektor.

Hvor ligger groft spurgt interessefællesskabet mellem den målrettede konkurrenceudøver, den midaldrende motionist og det 10-årige barn, som alle beskæftiger sig med noget, vi kalder idræt?

Idrættens idé eller mål er ikke en konstant eller fælles størrelse, ligegyldigt om vi snakker professionel fodbold, idræt i skolen, foreningsidræt, pausegymnastik på arbejdspladsen eller kondiløb i skoven. Der kan meget nemt være tale om interesser, som modarbejder hinanden.

Det er derfor vigtigt – og en forudsætning for kulturelt demokrati – at man giver den enkelte og grupper en reel mulighed for at tilrettelægge udformningen af deres idrætssituation, så den imødekommer deres behov.

Jeg skal ikke gå ind i en analyse af idrættens demokrati, som med rette gennem foreningslivet har været en model for den demokratiske skoling her i landet. Men jeg vil på den anden side gerne gøre opmærksom på, at demokrati er noget, som kun sikres gennem fortsat kamp, og demokratiets særkende er en hensyntagen til mindretalsønsker og behov. Det er klart, at man altid må være opmærksom på svagheder i det repræsentative demokratis effektivitet, og man må være opmærksom på faktiske begrænsninger i medlemmernes adgang til at deltage i beslutningsprocesserne.

Decentralisering

Afgørende for kulturpolitikken er endelig princippet om decentralisering, forstået dels som en geografisk spredning af virksomheden, dels som en henlæggelse af planlægning, ansvar og beslutninger til samme niveau som det, selve aktiviteten foregår på. Kultur opstår og lever i nærmiljøerne, og ansvar og beslutningsmyndighed vedrørende kulturpolitikken bør derfor – så langt det er muligt – placeres lokalt. Decentralisering er frem for alt vigtigt af én grund: Ønsker man at opstille et reelt tilbud til de mindre mobile grupper af befolkningen, d.v.s. dem, for hvem en vis transportafstand vil være en blokering (f. eks. børn, mange ældre, husmødre uden adgang til bil) – må man også sørge for faciliteter i nærmiljøet. En udvikling som den, man kan konstatere i mange kommuner, hvor idrætsanlæggene koncentrerer et bestemt sted – ofte i udkanten af byen – vil forhindre, at idrætten bliver en integreret del af hverdagen for de mindre mobile grupper. F. eks. vil det være begrænset, hvor langt forældre vil lade deres børn cykle i trafikken. Også kostbare prestigeinvesteringer, som medfører, at der kun er kommunale ressourcer til nogle få, prunkfulde an-

læg, vil modarbejde decentraliseringsstanken. Hvis idrætten skal indgå som en organisk og selvfølgelig del af hverdagen, er det vigtigt, at den kan dyrkes i umiddelbar nærhed af folks boligsituation.

De principper for kulturpolitikken – og dermed idrætspolitikken – som jeg har omtalt, må betragtes som fundamentale og være vejledende for arbejdet på hele det idrætspolitiske område.

Målet er at skabe mulighed for, at alle uanset alder og køn, uanset sociale og fysiske forudsætninger og uanset den ambition og intensitet, den enkelte vil lægge i aktiviteten, kan få lejlighed til at dyrke idræt.

Frafaldsproblemet

På et ganske bestemt tidspunkt og fra en ganske bestemt gruppe kan man sige, at denne målsætning på det nærmeste er realiseret – nemlig for aldersgruppen 7–14 år. Ikke alene dyrker langt de fleste i denne aldersgruppe idræt i fritiden, men samtidig deltager de som skolesøgende obligatorisk i skolens idrætsundervisning. Sat på spidsen kan man altså sige, at idrætspolitikens største problem ikke er at få folk til at dyrke idræt, men at forhindre, at

de holder op – altså det man kalder frafaldsproblemet. Man kan pege på en række faktorer som manglende tid, andre interesser, familie, alder og helbred, som normalt tillægges betydning for frafaldet – naturligvis med forskellig virkning afhængig af alderstrinet.

For at på det mål at sikre den enkelte livslang deltagelse i idræt, må man analysere, hvordan man imødekommer behovet for ændringer i idrætsvanerne som følge af forandringer i den enkeltes sociale eller fysiske situation. Man må kortlægge, hvad der findes af traditioner i det eksisterende idrætssystem, som begrænser f. eks. motionistens udfoldelse i forhold til konkurrenceudøvelsen, den talentløses i forhold til den talentfuldes, familiens i forhold til den enkeltes, den socialt mindre privilegeredes i forhold til den velstilledes, husmoderens i forhold til mandens, den

Billedet viser Hotel Nyborg Strand, hvor konferencen holdtes. Samme sted har Idrættens Fællesråd holdt årsmøde den 15. april med Dansk Firmaidrætsforbund som vært.

handicappedes i forhold til den fysiske velfungerendes.

Idrætssystemet må være så fleksibelt, at deltagerne på et hvilket som helst niveau har muligheder for selv at udforme betingelserne for deres deltagelse – uden at miste deres rettigheder.

Det er derfor også idrætspolitikens mål at modvirke ensretning, standardisering og kommercialisering og i stedet sikre den enkelte ægte valgfrihed. Der må gives alle et maksimum af muligheder for en personlig udvikling, der kan bidrage til at gøre mennesker aktivt delagtige i udformningen af deres tilværelse og af det samfund, de skal leve i.

For at nå disse mål vil ministeriet koncentrere sin indsats om:

For det første at være brohoved for idrættens ønsker og krav til det offentlige. Alene her ligger en vældig spændende og perspektivrig indsats.

For det andet at støtte de initiativer, som søger at finde ny erkendelse om idrættens muligheder for en placering i befolkningens dagligdag. Jeg tænker ikke kun på forskningen generelt – men også på eksperimenter og forsøgsvirksomhed.

For det tredje at bidrage til at koordinere den mere overordnede fysiske planlægning og at inspirere til udvikling på anlægsområdet, og endelig for det fjerde at opmuntre til øget tilknytning mellem idrætten og det øvrige kulturliv.

Vi har noget at se frem til

Den 25. februar afholdt Idrættens Fællesråd på Nyborg Strand en konference, hvor forholdet mellem Idrætten og Samfundet, som det tegner sig i tiden fremover, blev diskuteret.

I konferencen deltog som indledere kulturminister *Niels Matthiasen* samt repræsentanter for de tre politiske partier, der er fremkommet med debatoplæg vedrørende Idrætten og Samfundet. Fra Socialdemokratiet *Robert Petersen*, Det konservative Folkeparti *Keld Andersen* og fra Venstre *Henrik Toft*.

Også andre af Folketingets politiske partier var repræsenteret på konferencen, nemlig Radikale, Centrumdemokraterne, S.F. og Kommunerne.

Den efterfølgende debat fandt derefter sted i tre grupper:

1. Landsgruppen
2. Amtsgruppen
3. Kommunegruppen,

hvor politikere på henholdsvis lands-, amts- og kommunalplan sammen med repræsentanter for idrætten diskuterede de problemer, som havde relevans på det pågældende område.

Om konferencetidspunktet op til amts- og kommunalvalget var hensigtsmæssigt kan vel diskuteres. Der var i hvert fald ingen grænser for den positive og velvillige indstilling, politikere gav udtryk for. Blandt andet diskuterede man i landsgrup-

pen spørgsmålet om en afgift på lystbåde, og det mente man hos politikerne var ret så irrelevant, men ikke desto mindre blev lovforslaget fremsat af skatte- og afgiftsministeren kort efter valget.

Men i øvrigt må man konstatere, som det også fra flere politikeres side blev bemærket under indlederunden, at man her beskæftiger sig med et område, hvor man på næsten alle punkter kan være enige, selv blandt politiske modstandere.

Ligeledes må man gøre sig klart, at de tilstedeværende politikere alle var stærkt motiveret for idræt, såvel konkurrence- som motionsidræt, enten gennem nuværende eller tidligere aktiv deltagelse indenfor en af idrætsorganisationerne. Visse politikere gav da også klart udtryk for, at den største modstand i hele debatten kom fra politiske partifæller.

Som en konklusion på dagens debat må man konstatere, at der måske netop i kraft af disse politikeres aktive indsats til styrkelse af idrættens vilkår i tiden fremover, er sat ting i gang, så vi, der i det daglige beskæftiger os med idrætten, har noget at se frem til.

Leif Krogh

glimt fra hele landet

Landsstævne i billard i Randers • Landsstævne i skydning og håndbold i Viborg • Spillerudtalelser om de nye deltagerregler • Landsstævne i bordtennis og badminton i Ålborg • 62-årig har været med i 30 år.

Landsstævnet i billard skæmmet af protest

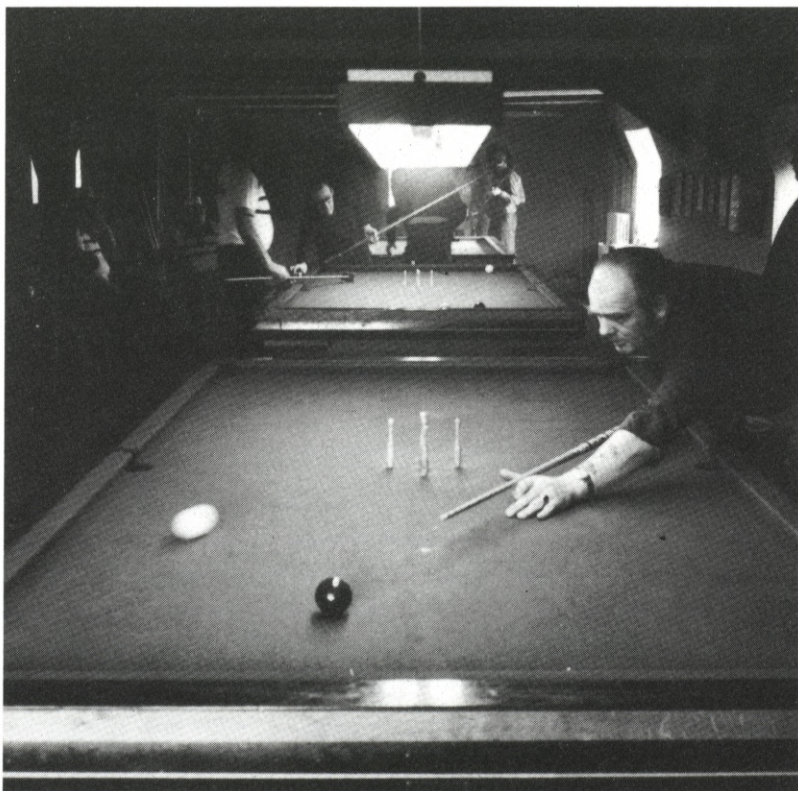
Week-enden den 18.–19. marts var landsstævnet i Billard henlagt til Randers Billardklubs lokaler i Vestergrave. Trods det, at der var et kort med i stævneprogrammet, var der enkelte deltagere, som var i vanskeligheder med at finde frem til banerne, men det lykkedes til sidst.

Om selve arrangementet er der ikke noget særligt at bemærke. Lokalerne er indrettet i en ældre byg-

ning i nogle tidligere lagre, men er særdeles hyggelige med trælofter og de svære tømmebrikker til at bære lofterne.

Afviklingen af stævnet var tilfredsstillende, selv om der var enkelte udeblivelser, hvilket bl.a. blev

*Den ser ud til at gå kegle.
Fra kampen mellem Plumrose og Ålborg Værft.*

årsag til en omlægning af programmet i C-rækken, hvor alle hold kom til at spille mod hinanden.

Holdkonkurrencen bød på 8 kampe, medens der blev spillet 27 kampe, inden de individuelle mestre var kåret.

Desværre blev et ellers godt arrangement skæmmet af en protest, men da den er fremsendt til forbundskontoret, kender vi ikke resultatet heraf, så de følgende resultater må tages med forbehold.

A-rækken vandtes af *Ålborg Værft* over Plumrose, Århus.

B-rækken vandtes af *Haustrup*, Odense, over Posten, København, og Tulip, Vejle.

C-rækken vandtes af *Scandia*, Randers, efterfulgt af Posten, København, og Haustrup, Odense. Her var der afbud fra Isolrør, Fredericia.

De individuelle mesterskaber fik følgende resultater:

A-rækken (4 deltagere)

Jørgen Søgaard, Posten, Kbhv.
Svend Østergaard, Carmen,

Kalundborg.

Knud Busch, Plumrose, Århus.
Sv. Aa. Ovesen, Plumrose, Århus.

B-rækken (14 deltagere)

Knud Villadsen, Ålborg Værft.
Knud Jensen, Weston, Århus.
Per Hågensen, Ålborg Værft.
Sv. Aa. Pedersen, Haustrup,
Odense.

C-rækken (11 deltagere)

Fr. Rasmussen, Posten, Kbhv.
Egon Møhlenberg, DMI, Randers.
Kondrup Sørensen, DMI, Randers.
J. Zachariassen, Haustrup, Odense.
Jørgen Riisom

Over 1000 deltagere i landsstævnet i Viborg

Den seneste tids diskussion om landsstævnernes berettigelse må efter afviklingen af håndbold- og skydestævnet i Viborg i weekenden 18.-19. marts munde ud i, at der stadig er et behov for at samle firmaidrætsfolk til større idrætsarrangementer.

Om det fremover skal være efter de nuværende regler, vil tiden vise, men en ting blev med al tydelighed vist i den weekend, og det er, at der er liv og glade dage, når firmaidrætsfolk mødes.

Der blev opnået mange fine resultater og nogen af dem af hold, som gennem en årrække har vundet mange mesterskaber. Det er i skydning Flyvestation Karup og i herrehåndbold Viborg Kommune. Begge hold vandt også denne gang.

I skydning, hvor ikke færre end 552 individuelle skytter og 120 hold var med, kan man med glæde konstatere, at flere og flere kvinder

dukker op. Blandt de 552 var der 121 kvinder. Måske kan reglerne om ægtefællens deltagelse slå endnu bedre igennem her.

Og så skal det måske lige nævnes, at tallet på skytterne sagtens kunne være blevet højere, hvis ikke en sammenslutning var kommet for sent med 40 tilmeldinger.

I håndbold, hvor der var 14 herre- og 12 damehold med, spillede man for første gang efter de nye vedtagelser om brugen af aktive spillere. Udelukkelsen af divisionsspillere fra kreds- og landsstævner var medvirkende til, at herreholdet fra Høyer, Århus, måtte nøjes med en tredjeplads, og at Viborg Kommune havde stort besvær med at besejre Posten Fredericia, som efter den omtalte vedtagelse igen var med ved disse stævner.

Og så kan man jo bare konstatere, at vedtagelsen allerede er ved at få den konstaterede virkning.

Et landsstævne med ca. 1.000 deltagere kræver en god organiseret indsats fra stævneledelsens side. Med ca. 40 hjælpere klarede stævnearrangør Erik Dalsgaard skærene, og ikke mindst aftenfesten på restauration Palæ forløb, som den skulle. Her var højt humør og fællessang lige fra starten.

Gensynets glæde er stor for dem, der kender hinanden fra tidligere arrangementer og stævner. Der er knyttet mange nye og gode forbindelser ved disse stævner, alle til fordel for firmaidrætten. Derfor var det en weekend, som viste, at firmaidrætsfolk har lyst til og behov for at samles til større idrætsarrangementer.

Finn Hagedorn

Skyderesultater

Vindere i de enkelte rækker i skydning blev følgende:

Hold – Herrer

- Kl. A Flyvestation Karup, Viborg
- Kl. B AN CON A/S, Fredericia
- Kl. C IF Posten, Skive
- Kl. D Haustrup, Odense

Hold – Damer

- Kl. A Shell Raff., Fredericia
- Kl. B SOSK, Skive

Individuelt – Herrer

- Kl. A Palle Møller, Næstved
- Kl. B B. Henningsen, Herning
- Kl. C F. Andersen, Slagelse
- Kl. D Viggo Kruse, Middelfart

Individuelt – Damer

- Kl. A Alice Frederiksen, Herning
- Kl. B Eva Agerholm, Randers

Landsstævnet i Viborg omfattede håndbold og skydning. I damerækken i håndbold vandt B & O, Struer, mens herrerækken vandtes af hjemmeholdet fra Viborg Kommune, omend med stort besvær.

I skydning deltog det imponerende antal af 552 skytter, hvoraf langt over 100 var damer. På billedet herover ses et udsnit af de mange damer, nemlig dem som kunne drage hjem med præmier.

Overvejende tilfredshed med de nye deltageregler

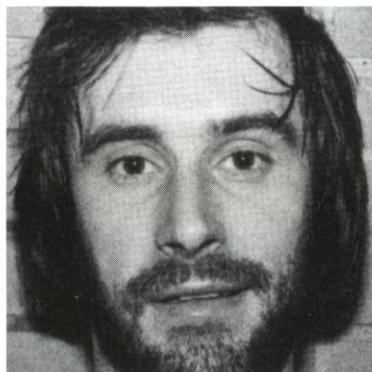
De her refererede landsstævner er de første, hvor vedtagelsen på repræsentantskabsmødet i Grenå om udelukkelse af divisionsspillere fik indflydelse. Adskillige af de klubber, som deltog i landsstævnet i håndbold blev berørt af vedtagelsen, og Finn Hagedorn spurgte på FIRMAIDRÆTS vegne nogle af de deltagende spillere om deres mening om vedtagelsen, og svarene var således:

Poul Heidelberg

Slagteriets Idrætsklub, Slagelse, (øverste billede):

– Hvis vi skal deltage i landsstævner og samtidig rejse efter det, så skal vi også være sikre på, at vi, der til daglig ikke har aktive spillere med, kan møde hold af samme styrke, for ellers får vi jo ikke noget ud af det. I Slagelse har der aldrig været aktive spillere med, så derfor hilser vi vedtagelsen med tilfredshed.

Eva Bay

Sparekassen SDS, Viborg (billede 2):

– For mig, der er divisionsspiller, betyder det, at jeg nu kun kan være med som holdleder, men det vil jeg heller ikke undvære. Det er i orden med de nye regler, da firmasport først og fremmest er for sjov. Der har været lige ved at gå for meget konkurrence i det. Jeg tror også, at

spillet er mere frit og mere sjovt at spille uden divisionsspillere.

Erik Sorgenfri

Posten Fredericia (billede 3):

– Det er en positiv ting med vedtagelsen. Før var det sådan, at vi på forhånd kunne regne ud, hvem vi kunne slå og ikke slå. Det skulle gerne være ændret – derfor er vi med igen. Skal man se det i firmaidrættens ånd, er det rimeligt, med en begrænsning. Firmaidræt er jo trods alt for os, som ikke dyrker konkurrenceidræt til daglig.

Finn Vinding

Høyer, Århus (billede 4):

– Vi har tidligere haft en til to divisionsspillere med, bl. a. Heine Sørensen. Ham manglede vi denne gang, hvor han kunne have afgjort kampene til vores fordel. Vi synes dog, at når to mennesker kan stå ved siden af hinanden på en arbejdsplads, så skulle de også have lov at dyrke firmaidræt sammen. Derfor finder vi reglen lidt forkert, men jeg vil indrømme, at vi spiller mere frit uden divisionsspillere.

Vintervejret gav mange forsinkelser ved landsstævnet i Ålborg

På trods af det pludselige vintervejrs hærgen over det meste af landet afvikledes landsstævnet i badminton og bordtennis i Ålborg inden for den fastsatte tidsramme.

Størsteparten af de mange deltagere havde valgt at benytte de offentlige transportmidler, hvilket medførte, at mange ankom med visse forsinkelser i forhold til de tidspunkter, der var fastsat for deres start i stævnet. Uanset dette lød der ingen protester, og ingen af dem, der var nået frem til tiden, vægrede sig ved at stille op, selv om de i flere tilfælde måtte vente længe på, at deres modstandere dukkede op. Man gik blot i gang, efterhånden som man blev klar til det, og det var god sportsånd, der blev vist her.

For badmintonstævnets vedkommende afvikledes det i flere haller rundt omkring i byen, men også i de tilfælde, hvor nogle af spillerne var tvunget til at veksle mellem to haller, blev det taget med godt humør, og man undgik derved forsinkelser af nævneværdig karakter af denne grund. For arrangører og stævnejury var indtrykket, at alt gik, som det var planlagt forud. Og det er naturligvis et indtryk, som vi håber bliver delt af deltagere og ledere fra de mange sammenslutninger.

Det var en weekend med mange spændende, men også morsomme

kampe, hvor man fik det indtryk, at de er af stor sportslig og kammeratlig værdi. Det sidste især, fordi vi denne gang ikke oplevede en eneste protest eller mishagsytring. Alle var åbenbart indstillet på at have det rart med hinanden.

Aftenfesten blev holdt i Mariendalshallen, hvor byrådsmedlem *Niels Aage Helenius* bød velkommen på byens vegne og fortalte lidt om den, også lidt om dens natteliv.

Som altid, når firmaidrætsfolk mødes til fest, lykkedes det også denne gang at fremtrylle den velkendte atmosfære af godt humør og kammeratskab. Alle giver alt, hvad de har af godt humør og sangglæde, så stemningen hurtigt nåede de store højder, hvilket var til stor glæde for dem, der allerede på dette tidspunkt kunne belønnes for deres placeringer i badminton og bordtennis. De fik under velfortjente hyldestudbrud overrakt deres præmier under festen.

Det var blot lidt synd for arrangørerne og det gode orkester, at salen allerede ved midnat var næsten tom. Om det skyldes, at man skulle hjem og hvile ud til andendagens strabadser, eller om man skulle se, om oplysningerne om nattelivet i Ålborg var rigtige, vil vi undlade at tage stilling til.

*Gunnar Petersen
Peter Vilhelmsen*

BORDTENNIS

De bedste placeringer i bordtennisstævnet blev:

Hold

- Kl. 1 Posten, Århus
- Kl. 2 Nellemanns Boldklub, Ålborg
- Kl. 3 Jernbanen, København
- Kl. 4 DSB 1, Århus
- Kl. 5 DSB 2, Århus

Individuelt

Klasse 1

- HS Ole Eriksson, Århus
- DS Jette Petersen, Århus
- HD Kaj Bach/Lars Østbjerg, Århus
- MD Jette Petersen/Arne Sørensen, Århus

Klasse 2

- HS Harry Rasmussen, Viborg
- HD Poul Brassøe/Torben Knudsen, Ålborg

Klasse 3

- HS Harry Rasmussen, Viborg
- HD Lazlo Gazon/Carsten Nejland, Århus

Klasse 4

- HS Ebbe Møller, Århus
- HD Ebbe Møller/Ib Nielsen, Århus

Klasse 5

- HS Lazlo Gazon, Århus
- HD Finn Enevoldsen/Gunnar Strøm, Århus

BADMINTON

Hold

Serie 1 Roskilde Kommune

Serie 2 Næstved Kommune

Serie 3 Odense Sygehus

Individuelt

HS Kurt Jæger, Næstved

DS Pirko Udvarheley, Korsør

HD Kurt Jæger/Christian Hansen,
Næstved

DD Elsebeth Lund/Jannie Wagner,
Holstebro

MD Marianne Jappe/Christian
Hansen, Næstved

A-rækken

HS Franz Pedersen, Næstved

DS Birgit Ahle, Holstebro

HD Leif Christiansen/Bjarne
Jacobsen, Odense

DD Birthe Friis/Jytte Hansen,
Roskilde

MD Jytte Hansen/Finn Jensen,
Roskilde

B-rækken

HS Jan Nerup, Køge

DS Susanne Andersen, Korsør

HD Jan Nerup/Sten Larsen, Køge

DD Solveig Nielsen/Bente Leth,
Odense

MD Bente Larsen/Parly Larsen,
Odense

Old boys/girls

HS Peter Christensen, Roskilde

HD Erik Hansen/Jørgen
Jørgensen, Odense

MD Lilly Bune/Peter Christensen,
Roskilde

På det øverste billede ses Næstved Kommune, vinder af serie 2. Derunder er det Odense Sygehus, som vandt serie 3. På billedet herover er det Posten, Århus, og på det lille billede ved siden af DSB 1, Århus, begge rækkevindere i bordtennis.

Min læge har anbefalet mig at blive ved så længe som muligt

Aage Myken, 62 år, ansat på Århus Oliefabrik, er ved at blive en levende legende i firmaidrættens historie. I 30 år har han været med i firmaidrætten. I lige så mange år har han været med i Dansk Firmaidrætsforbunds stævner, hvad enten man nu har kaldt dem landsmesterskaber eller landsstævner. For ham er det det samme – og dog. Det kommer han lidt ind på i samtalens løb.

Men uanset om man kan kalde Aage Myken landsmester eller landsstævnevinder, har han vundet 27 titler ved DFIFs stævner.

Hvad får nu en mand på 62 år til stadig at spille bordtennis. FIRMAIDRÆT's »udsendte« medarbejdere, Gunnar Petersen og Peder Vilhelmsen, spurgte under landsstævnet i Ålborg Aage Myken om det, og om, hvorfor han bliver ved med at deltage i disse stævner, og han svarede:

– En af grundene til, at jeg er med her, er, at jeg til daglig holder formen ved lige i Oliefabrikens træningscenter og der igennem vedligeholder lysten til at deltage i disse stævner med mange deltagere. Man kommer ud og træffer nye mennesker, og desuden er det at være sammen med yngre mennesker en stor fornøjelse. Det har en gavnlig virkning på en mand i min alder.

Desuden er der den fordel, at in-

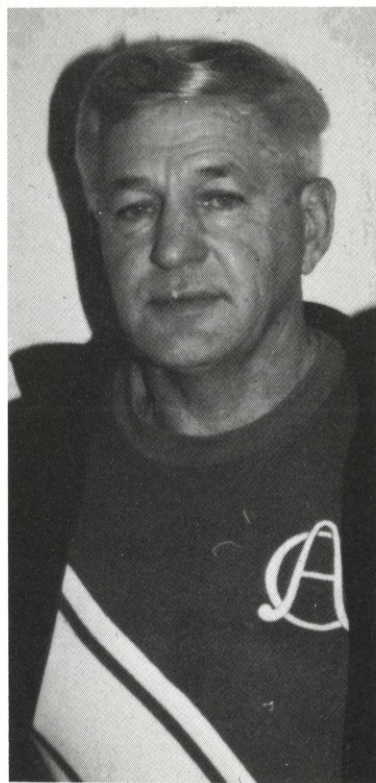
den for firmaidrætten drejer det sig blot om leg uden det store konkurrenceræs. Det er betydningsfuldt for de mange, som ikke bryder sig om konkurrence, og som kun vil motionere for at få et bedre velbefindende.

Helbredsmæssigt vil jeg fremhæve bordtennis som den ideelle idrætsgren. Jeg har min læges ord for, at jeg har et blodtryk som en ung mands, og det tilskriver han bordtennisspillet. Han har også anbefalet mig at blive ved så længe som muligt. Og desuden kan jeg også anbefale denne idræt som et beroligende og afstressende middel, som i høj grad virker fremmende på ens reaktioner, hvilket der er god brug for i det daglige virke.

På spørgsmålet om, hvad han syntes om Dansk Firmaidrætsforbunds landsstævner i bordtennis, svarede Aage Myken:

– Jeg savner den frie tilmelding, hvor vi gamle drenge, uanset kvalifikationer, frit kunne tilmelde os. Jeg har indtryk af, at i dag falder de gamle af undervejs og når derved ikke frem til deltagelse i landsstævnet – og det er synd!

Jeg synes, det var en idé, om man afholdt stævner i hver idrætsgren i hver sin by, hvor man bare kunne komme og spille af lyst uden først at skulle have været igennem alle disse kvalifikationer. F. eks. kunne en by som Ålborg med alle de hal-

ler, de har i brug i dag til landsstævne, sagtens have klaret et bordtennisstævne med fri tilmelding.

Der ville ganske givet være kommet mange af de gamle spillere frem igen, og det samme gør sig sikkert gældende i de øvrige idrætsgrene, hvor der jo også er begrænsninger nu.

På spørgsmålet om, hvad han syntes om aftenfesten i forbindelse med stævnet, sagde Aage Myken:

– Jeg synes, det var meget fornøjeligt, og der var masser af godt humør. Men det er ikke lige sagen at få serveret en platte med kold mad, når man har levet af smørrebrød, siden man rejste hjemme fra. En god gang varm mad ville lige have været sagen for mig, men alt i alt var det et godt stævne og en dejlig fest med det sædvanlige gode humør blandt gamle venner.

Ole Ritter

Danmarks seneste store cykelrytter, som nu har stoppet sin professionelle karriere, siger i et interview til dagbladet BT på spørgsmålet, om han har gode råd om motion:

– En kendsgerning er det, at motion er redningen for det moderne menneske, der stort set rører sig meget mindre end tidligere på grund af hele mekaniseringen.

Men motionister skal have de rigtige rekvisitter, rigtige redskaber, rigtigt tøj. Man skal lade sig rådgive af fagfolk – så bliver udbyttet det dobbelte. Det er fantastisk, at hele firmaer drager af sted til f. eks. Sjælsø Rundt eller noget andet,

men lige så fantastisk farligt, hvis lille tykke Olsen siger ja til at være med for samværets skyld og så stiller op uden træning og overanstrenger sig for at være med. Det kan få frygtelige konsekvenser.

Fortræningen behøver såmænd ikke at være særlig kunstfærdig, men blot opbygget fornuftigt – og først og fremmest regelmæssigt.

Lad topsportsfolkene om at pine sig under træningen. Det har de langsomt trænet sig op til. Motionister har langt mere gavn af at tage det mere moderat.

Ole Hansen

formand for badmintonudvalget i Næstved Firma Sport skriver i det første nummer af sammenslutningens nye medlemsblad bl. a.:

–Firmasporten har i de senere år gennemgået en udvikling hen imod familieidrætten, hvor det motionsprægede har fået større og større betydning. Dette vil efterhånden give sig udslag i den forskel, som må og skal være mellem firmaidræt og anden idræt.

Konkurrencemomentet kan man ikke lade ude af betragtning, men det må ikke blive det dominerende. Derfor må man fra firmasportens side, bl. a. ved en moderat præmiepolitik, styre udviklingen derhen, at motionstanken bringes i højsædet.

Kai Bertelsen og Jørn Kramer

henholdsvis 37 år og 33 år, postfolk i Randers, er blevet hædret for en imponerende score for IF Posten, Randers. De har nemlig begge været med i over 500 kampe på deres hold. De mange kampe er nået siden 1957 for Kai Bertelsens vedkommende og siden 1960 for Jørn Kramers.

IF Posten har gennem 18 år deltaget i JBUs turneringer, men nu kniber det at samle hold til weekendkampe, så fra i år helliger holdet sig firmaidrættens turneringer, hvortil det ikke er svært at skaffe spillere, fordi der spilles på hverdagsaftener.

set
bag
fra

Tage Carlsen

Ringkøbing, DFIFs 1. næstformand, kan nu smykke sig med en titel mere: byrådsmedlem.

Ved valget i marts blev Tage Carlsen indvalgt i Ringkøbing Byråd på den socialdemokratiske liste, hvor han var placeret på fjerdepladsen. Socialdemokratiet gik her som andre steder frem og har nu 5 mandater i Ringkøbing Byråd.

Tage Carlsen blev valgt ind med det tredjehøjeste antal personlige stemmer. Efter at byrådet har konstitueret sig, er Tage Carlsen blevet medlem af skoleudvalg og kulturudvalg, ligesom han beholder poster i skolekommission og fritidsnævn.

I Rindum, hvor ROFI-Hallen ligger, glædede man Tage Carlsen med at gøre ham til den største stemmesluger.

Jørn Nielsen

tidligere formand for den jubilerende sammenslutning Roskilde Firmaidræts Union, skriver bl. i jubilæumsskriftet:

På det sportslige område var jeg med til at indføre udendørs fodbold for kvinder. Noget jeg stadigvæk har svært ved at se er en kvindesport. Den øvrige bestyrelse straffede min modstand ved at lade mig være dommer det første år i alle kampene. Det må jeg indrømme gav nogle pragtfulde oplevelser. Der deltager den dag i dag mange kvinder i fodboldspillet under RFIU, men at det skulle have noget med fodbold at gøre, har jeg svært ved at se.

